

Formaal er yderligere at hindre og helst umuliggøre Enkeltmands Misbrug af Arbejdsløshedsunderstøttelsen, som ogsaa Understøttelsernes Størrelse. Det lykkedes at naa til Enighed. En Række Ændringsforslag, stillede af hele Udvalget og vedtagne af Tinget, angik kun Enkeltheder. Saaledes ændredes nogle Tidsangivelser i Lovforslagets Bestemmelser under I Nr. 1 vedrørende Ventetidens gradvise Forlængelse til de hidtil gældende 12 Maaneder. Endvidere ændredes Lovforslagets Bestemmelser om „Tillæget“ (i Lovforslaget var Tillæget sat saaledes: til heltbetalende Familieforsørgere 1 Kr. 75 Øre pr. Dag, til halvtbetalende Familieforsørgere 1 Kr. 50 Øre pr. Dag, til heltbetalende Ikke-Familieforsørgere 1 Kr. 25 Øre pr. Dag og til halvtbetalende Ikke-Familieforsørgere 1 Kr. pr. Dag, dog skal Indenrigsministeren kunne fastsætte, at Tillæget til Familieforsørgere, forsaavidt angaar København og nærliggende Kommuner, vil være at forhøje til 2 Kr. pr. Dag for heltbetalende og 1 Kr. 75 Øre pr. Dag for halvtbetalende). Endvidere føjedes til Hovedbestemmelsen under III C en Bestemmelse svarende til den, der gælder om „Tillæget“, om Adgang til at foretage en Nedsættelse af Understøttelsen. Fremdeles indsattes Bestemmelsen i Afsnit III. om Bemyndigelse for Kommunalbestyrelserne til at tillægge Hjælpekassebestyrelsens Formand et Beløb til Medhjælp ved Administrationen af de herhenhørende Anliggender. Endelig kan nævnes, at efter Lovforslaget skulde $\frac{1}{3}$ af de i sidste Del af Afsnit III ommeldte Beløb, der skal udbetales til Arbejdsløsheds-kasserne fra Statskassen, paalignes vedkommende Opholdskommuner. Denne Trediedel ændredes til $\frac{1}{4}$. — Angaaende den udbredte Tale om *Misbrug* af Arbejdsløsheds-kassernes Understøttelser oplyser Udvalget, at det har gennemgaaet hele det foreliggende Materiale „og skal som sin Anskuelse udtale, at der fra Arbejdsløsheds-kassernes Side er administreret samvittighedsfuldt, og at Kasserne, hvor Misbrug er oplyst, ikke er vejet tilbage for at fratage det paagældende Medlem Understøttelsen — jævnlig med tilbagevirkende Kraft — eller for at ikende Karantæne, d. e. en Tids Bortfald af ellers retmæssig Understøttelse. I nogle af de fremdragne Tilfælde er Understøttelse slet ikke krævet af de Arbejdere, hvorover der klages. I et enkelt Tilfælde, hvor der klages over Boykotning paa Grund af Arbejdsgiverens Anmeldelse af formentlige Misbrug, forelaa særlige Omstændigheder, som endnu er Genstand for Undersøgelse. Om systematiske Misbrug er der, saa vidt skønnes, ikke Tale“.

I Landstinget, hvor Sagen ikke henvistes til Udvalg, vedtoges Lovforslaget enstemmig og uforandret, som det var vedtaget i Folketinget.